

Sandra Czuraj, Samotność

pośród czterech ścian stoję sama
co dziś robić mam?
z kim mam porozmawiać?
patrzę w lustro, w moje zielone oczy,
które dzisiaj mówią prawdę jutro mogą mnie zaskoczyć

co dziś robić mam, znowu pytam
czuję się jak mgła, unoszę się i znikam
pozostawiam ślad, który mnie odpycha
a ja tylko chcę trwać

utonąłam w głębi
niesie się pusty krzyk
nie zliczę nocy tych bezsennych
w którą stronę iść?
w ciemności szukam tych zamkniętych drzwi
w tej niepewności błądzę, wierząc, że coś doprowadzi mnie
do ciebie
ile czasu mam poświęcić nie wiem
ile płaczu mi przyniesie szczęście
w głowie wciąż strach, strach
obmyślam plan, plan
w tej samotności w życiu mija nam ten czas, czas
tak ciągle płynie, on ucieka nam,
tak ciągle płynie nam ten czas
tej samotności czas

zamykamy się w sobie
jestem sam nie tylko w mej głowie
czy na wołanie ktoś mi odpowie
od kiedy na stałe traćłem kontrolę
ale się boję (znowu się boję)
że nie zobaczysz mnie nigdy już
nigdy nie chciałem zamykać się w tej pustce
gdy czas nas wciąż dobijał, próbowałem jakoś uciec
ale to na nic
dlatego wsłuchuję w ciszę się
wsłuchuję w przyszłość, więcej nic.

(juz sama nie wiem, ale to takie dziwne uczucie, ze chcesz z kims porozmawiać, ale nie masz z kim)

z wewnętrznym głosem walka trwa
dzwonic czy szukać, zostać tak
jak jestem czy szybko gnać
nie wiem co robic
czy czekać?
czy stać?
czy głębi duszy łkać?
miliony myśli, setki sytuacji
w srodku mgła

Chciałabym uciec (ja pokaże Ci drogę) Chce przebiec skrótem (ale dziś Ci nie pomogę)

wybieram ten numer
do nikogo nie dzwonie
slysze tylko echo
lecz zasięg nie dociera do mnie